

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/28435 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 8 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juni 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 april 2008, verzonden op 9 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

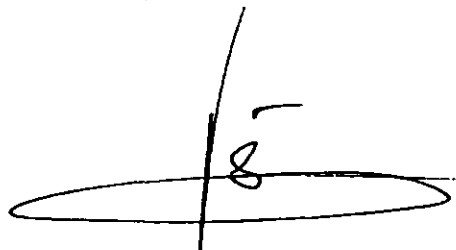
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 september 2008

218-588.

Verzonden: 25 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/28435

Datum uitspraak: 8 april 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Afghaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. J. Nourhussen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 14 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 10 januari 2002 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 13 juli 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift c.q. pleitnotitie overgelegd.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 12 december 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. J.E.J. ten Berg.

De rechtbank heeft de behandeling ter zitting geschorst om verweerder in de gelegenheid te stellen de rechtbank te informeren omtrent zijn standpunt ten aanzien van de garantie van de benodigde zorgvuldigheid van de taalanalyse van het Zwitserse bureau Lingua en omtrent de waarde van een door eiser (in beroep) overgelegde taskara.

Bij brief van 3 januari 2008 heeft verweerder aan het verzoek van de rechtbank voldaan. Bij brieven van 7 februari 2008 en 12 februari 2008 heeft de gemachtigde van eiser hierop gereageerd.

Bij brieven van 13 februari 2008 en 25 februari 2008 hebben partijen desgevraagd aan de rechtbank toestemming gegeven om ingevolge artikel 8:64, vijfde lid, van de Awb in het beroep uitspraak te doen zonder dat er een nadere zitting heeft plaatsgevonden.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit - de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen - te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit Afghanistan en is geboren in het dorp . Eiser is op zesjarige leeftijd door zijn vader achtergelaten bij een imam (genaamd in het dorp . Bij deze imam heeft eiser 20 jaar verbleven. Gedurende deze tijd werkte eiser als een huishoudelijke hulp in het huis van de imam en werd hij slecht behandeld. De imam - en diens zonen - werkten samen met de Taliban. De zonen van de imam wilde dat eiser ook zou mee vechten met de Taliban. Eiser heeft dit geweigerd. De plaatselijke commandant, beschuldigde de imam ervan dat hij samenwerkte met de Taliban. Ook eiser werd verdacht van samenwerking met de Taliban. De imam en eiser vreesden dat zij vermoord zouden worden door en zijn daarop gevlucht. De imam heeft voor eiser geregeld dat hij met behulp van een reisagent naar Nederland kon reizen.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij niet beschikt over documenten ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute. Derhalve dient van het relaas van eiser een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Dit is volgens verweerder echter niet het geval. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft verweerder in het bestreden besluit en het als herhaald en ingelast beschouwde voornemen aangegeven dat het niet geloofwaardig wordt geacht dat eiser de Afghaanse nationaliteit heeft. Verweerder heeft hieromtrent overwogen dat eiser zijn identiteit en nationaliteit niet middels documenten heeft aangetoond en dat hij zijn identiteit en nationaliteit ook niet anderszins aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder acht daarbij van belang dat eiser geen informatie kan verschaffen over zijn woon- en leefomgeving, waarvan in alle redelijkheid verwacht mag worden dat eiser deze informatie zou moeten kunnen verschaffen. Tot slot verwijst verweerder naar het rapport taalanalyse van 7 juli 2005 van het Zwitserse bureau Lingua, waaruit blijkt dat eiser zeer waarschijnlijk afkomstig is uit Pakistan. Het asielrelaas wordt, gelet hierop, ongeloofwaardig geacht.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiser is van mening dat verweerder ten onrechte aan hem heeft tegengeworpen dat hij toerekenbaar niet beschikt over documenten ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute. Eiser voert aan dat hij nimmer in het bezit is geweest van reisdocumenten, aangezien hij met een reisagent heeft gereisd. Voorts is hij analfabeet en kan hem, gelet op zijn geïsoleerde opvoeding, niet verweten worden dat hij niet gedetailleerder heeft kunnen verklaren over zijn reisrelaas. Daar komt bij dat er tussen hem en de tolk sprake was van een miscommunicatie en dat hij problemen heeft met zijn geheugen.

Ten aanzien van het ontbreken van positieve overtuigingskracht stelt eiser onder meer dat verweerder zich ten onrechte baseert op het rapport taalanalyse van 7 juli 2005, nu deze taalanalyse op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Eiser voert in dit verband aan dat hij nimmer een gehoor heeft gehad voor een taalanalyse. Voorts verwijst eiser naar het rapport van de contra-expertise van 29 mei 2007 van de Taalstudio. Eiser betwist dan ook de juistheid van de uitkomst van de taalanalyse. Voorts voert eiser aan dat hij, gelet op zijn beperkte kennis als gevolg van zijn opvoeding en ontwikkeling, voldoende informatie heeft verschaft over zijn woon- en leefomgeving om aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit Afghanistan. Verweerder heeft op geen enkele wijze rekening gehouden met wat van hem zou mogen worden verwacht, gelet op zijn achtergrond en gebrek aan opleiding. Gelet op het voorgaande had verweerder niet van de juistheid van de taalanalyse mogen uitgaan en had zijn asielaanvraag inhoudelijk beoordeeld moeten worden, aldus eiser.

Bij brief van 6 september heeft eiser een aanvulling op het beroepschrift ingebracht. Eiser heeft bij deze brief de volgende documenten overgelegd:

1. een kopie van een taskara;
2. een viertal verklaringen van dorpsgenoten van eiser, en
3. een Nederlandse vertaling van de taalanalyse van 7 juli 2005.

Bij brief van 3 januari 2008 heeft verweerder antwoord gegeven op de door de rechtbank gestelde vragen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het enkele feit dat de taalanalyse van 7 juli 2005 is uitgevoerd door het Zwitserse bureau Lingua en niet Bureau Land en Taal, niet met zich meebrengt dat de taalanalyse niet zorgvuldig tot stand is gekomen. Lingua heeft immers bij het rapport van de taalanalyse een verklaring gevoegd waaruit de kwaliteit en de deskundigheid van de betrokken taalanalist blijkt. Verweerder verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 5 november 2007 (nr. 2007030796/1). Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de door eiser overgelegde taskara niet bij de beoordeling betrokken kan worden, nu dit document ongedateerd is. Bovendien is verweerder van mening, gelet op paragraaf 3.3.4 van het algemeen ambtsbericht van 31 januari 2007 inzake Afghanistan, dat aan Afgaanse documenten geen zelfstandige betekenis kan worden toegekend. Verweerder ziet dan ook geen aanleiding om onderzoek te doen naar de door eiser overgelegde taskara.

Bij brief van 7 februari 2008 heeft eiser hierop gereageerd en de volgende documenten overgelegd:

4. een kopie van een krantenartikel afkomstig uit de krant Kabul weekly van 26 februari 2007;
5. een kopie van een krantenartikel afkomstig uit de krant The Kabul Times van 14 december 2007;
6. aantekeningen van de desbetreffende advocaat uit het Aanmeldcentrum over eiser, en
7. de afspraakbevestiging, met een foto van eiser, voor het indienen van de asielaanvraag van eiser.

Bij brief van 12 februari 2008 heeft eiser het origineel van het krantenartikel uit de krant The Kabul Times van 14 december 2007 overgelegd.

Bij aangetekende brief van 13 februari 2008 heeft de rechtbank dit krantenartikel - op verzoek van eiser - naar verweerder verzonden.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Verweerder heeft gemotiveerd uiteengezet dat hij aan eiser toerekent dat ter staving van zijn aanvraag geen documenten zijn overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000. Eiser heeft immers geen documenten overgelegd ter staving van zijn reisroute. Dat hij afhankelijk was van een reisagent, zoals eiser stelt, kan niet afdoen aan zijn eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing - waar mogelijk - van zijn reis- en asielrelaas. Bij zijn beslissing aan eiser toe te rekenen dat hij geen reispapieren heeft overgelegd heeft verweerder voorts, toepassing gevend aan onderdeel C1/5.8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), betrokken dat eiser naar zijn oordeel geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute heeft afgelegd. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen nu eiser, gelet op pagina 8 tot en met 13 van het eerste gehoor op 10 januari 2002, weinig gedetailleerd heeft verklaard over zijn reis - per auto, vliegtuig en trein - naar Nederland. Van eiser mag worden verwacht dat hij over een dergelijk lange reis meer concrete en verifieerbare verklaringen kan afleggen. Gelet op het voorgaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000. Hetgeen overigens in dit verband door verweerder is overwogen en hetgeen eiser hiertegen heeft aangevoerd, behoeft derhalve geen nadere bespreking.

7. Er bestaat gelet op het voorgaande geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen, zodat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dat relaas. Dit brengt volgens vaste jurisprudentie met zich dat verweerder bij zijn verdere beoordeling slechts van de juistheid van de verklaringen van eiser hoeft uit te gaan, indien in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en van het asielrelaas dus een positieve overtuigingskracht uitgaat.

8. Uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat verweerder zich op het standpunt stelt dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen en overweegt daartoe als volgt. Verweerder heeft zijn conclusie, dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert, gebaseerd op het feit dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft. Verweerder heeft daarbij onder meer van belang geacht dat eiser geen documenten ter staving van zijn identiteit en nationaliteit heeft overgelegd.

9. De rechtbank stelt vast dat eiser in beroep (een kopie) van een taskara heeft overgelegd. De rechtbank ziet echter geen aanleiding deze taskara, ingevolge artikel 83 van de Vw 2000, bij de beoordeling te betrekken. Immers, ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 houdt de rechter bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Aangezien de taskara ongedateerd is, is niet gebleken dat eiser dit document niet vóór het besluit van 14 juni 2007 had kunnen en derhalve had moeten overleggen. De stelling van eiser, zoals verwoord in de pleitnotitie, dat de taskara in 2000-2001 moet zijn opgemaakt omdat zijn leeftijd van dat jaar in de taskara is opgenomen volgt de rechtbank niet nu dit enkel een conclusie is van eiser. De rechtbank ziet ook geen aanleiding om de door eiser overgelegde verklaringen van zijn dorpsgenoten bij de beoordeling te betrekken. Eiser heeft deze verklaringen bij brief van 6 september 2007 in de procedure gebracht. De rechtbank vermag niet in te zien

waarom eiser niet eerder om deze verklaringen heeft verzocht, zodat deze verklaringen door verweerder bij de besluitvorming betrokken konden worden. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit en nationaliteit.

10. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser onvoldoende over zijn herkomstomgeving heeft kunnen verklaren en derhalve ook niet door middel van zijn verklaringen aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Afghanistan. In dit kader heeft verweerder onder meer van belang kunnen achten dat eiser naast de rivier de Kabul geen andere rivieren heeft kunnen noemen. Voorts heeft eiser niet kunnen verklaren over landen die grenzen aan Afghanistan. Verder heeft eiser niet kunnen aangeven wat een taskara is en weet hij niet wie de leider van de Taliban is. De enkele stellingen van eiser dat hij jarenlang een beperkte bewegingsvrijheid heeft gehad en dat hij een beperkte kennis heeft vanwege zijn opvoeding, heeft verweerder in redelijkheid als onvoldoende verklaring hiervoor kunnen aanmerken. Eiser heeft hiermee onvoldoende uitgelegd waarom hij zo weinig specifiek over zijn (gestelde) herkomstomgeving kan verklaren. Van eiser had, gelet op de periode dat hij daar zou hebben gewoond, meer kennis verwacht mogen worden dan hij thans heeft.

Verweerder heeft dan ook in redelijkheid bij zijn beoordeling kunnen betrekken dat eiser ook door middel van zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Afghanistan.

11. Verweerder heeft naar aanleiding van de gerezen twijfel omtrent de nationaliteit en identiteit van eiser een onderzoek opgestart naar de taal van eiser. Dit onderzoek heeft plaatsgevonden bij het Zwitserse bureau Lingua.

12. In het rapport van de taalanalyse van 7 juni 2005 heeft het Zwitserse bureau Lingua geconcludeerd dat eiser zeer waarschijnlijk afkomstig is uit Pakistan. Verder heeft het Zwitserse bureau Lingua geconcludeerd dat het onderzoek geen enkele aanwijzing oplevert die toestaat vast te stellen dat er een directe relatie is tussen Afghanistan en de maatschappelijke leefwereld van eiser. De taalanalist (PA 05) komt tot deze conclusie op basis van het gegeven dat het Pashto niet eisers eerste taal is, noch de taal van zijn belangrijkste sociale milieu. Eiser kan dus niet afkomstig zijn uit de plaats, waar hij stelt vandaan te komen, noch heeft hij voor een tijdsduur van enige betekenis in het dorp gewoond.

13. De rechtbank merkt ten aanzien van deze taalanalyse allereerst het volgende op. Gelet op de vaste jurisprudentie van de Afdeling kan het laten uitvoeren van een taalanalyse in het algemeen als een goede en geoorloofde methode worden beschouwd in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit dan wel het land van herkomst van de vreemdeling en mag verweerder uitgaan van de conclusies van een taalanalyse. Dit laat onverlet dat verweerder zich dient te vergewissen van de zorgvuldigheid van de uitgevoerde taalanalyse en dat in concrete gevallen aanknopingspunten kunnen bestaan om aan de juistheid van de conclusie van een taalanalyse te twijfelen. Indien de vreemdeling van mening is dat de analyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, dan wel anderszins onvolkomenheden bevat, kan hij de opname van het gesprek ten behoeve van de taalanalyse, door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie dient uit te gaan.

14. Eiser heeft een contra-expertise laten uitvoeren door de Taalstudio. In het rapport van deze taalanalyse van 29 mei 2007 wordt geconcludeerd dat eiser zeer waarschijnlijk te herleiden is tot Afghanistan. De contra-expert, de heer Khan, verbonden aan de Universiteit van Peshawar (Pakistan), heeft onder meer geconcludeerd dat eiser bijna perfect het Pashto spreekt en dat deze taal hoogst waarschijnlijk zijn moedertaal is. Het Pashto van eiser is, volgens de contra-expert, een mix van verschillende dialecten afkomstig uit verschillende regio's. Dit kan een sterke indicatie zijn dat eisers stelling dat hij afkomstig is uit vlakbij niet juist is. Het is, volgens de contra-expert, meer waarschijnlijk dat eiser is opgegroeid in een plaats waar meer dan één dialect van het Pashto wordt gesproken. Bijvoorbeeld een vluchtelingenkamp in Pakistan. De contra-expert is van mening dat eiser waarschijnlijk het gebied van heeft bezocht, maar dat eiser niet beschikt over recente kennis over zijn gestelde herkomstgebied. De taal Shari spreekt eiser volkomen incorrect.

15. Ten aanzien van de deskundigheid en zorgvuldigheid van het Zwitserse bureau Lingua overweegt de rechtbank als volgt. Blijkens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer de Afdelingsuitspraak van 5 november 2007; nr. 2007030796/1) is het uitgangspunt dat de taalanalyse tot stand komt onder verantwoordelijkheid van een terzake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole.

Dat de taalanalyse is uitgevoerd door het Zwitserse bureau Lingua en niet door het bureau Taalanalyse, brengt op zichzelf, gelet op bovenvermelde jurisprudentie, niet met zich dat de taalanalyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Immers, bij het rapport van taalanalyse heeft Zwitserse bureau Lingua een verklaring van 24 maart 2005 gevoegd, waaruit de kwaliteit en de deskundigheid van de betrokken taalanalist blijkt.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat de taalanalyse op een zorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

16. De rechtbank is voorts van oordeel dat de inhoud van de contra-expertise geen concreet aanknopingspunt biedt voor twijfel aan de taalanalyse. Daarbij acht de rechtbank in het bijzonder van belang dat in de contra-expertise geconcludeerd is dat het Pashto dat eiser spreekt een mix is van verschillende dialecten afkomstig uit verschillende regio's. Dit kan volgens de contra-expert een sterke indicatie zijn dat eisers stelling dat hij afkomstig is uit vlakbij niet juist is. De contra-expertise doet derhalve geen afbreuk aan de taalanalyse, maar bevestigt eerder dat eiser niet afkomstig is uit het door hem gestelde gebied.

De rechtbank ziet verder in hetgeen overigens gesteld wordt in de contra-expertise onvoldoende grond om niet van de conclusies van de taalanalyse uit te mogen gaan. Verweerder heeft dan ook de resultaten van de taalanalyse bij zijn beoordeling mogen betrekken en kunnen concluderen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Afghanistan.

17. De door eiser overgelegde (kopieën van) krantenartikelen leiden de rechtbank niet tot een ander oordeel. In dit verband hecht de rechtbank er belang aan op te merken dat het door eiser overgelegde (originele) krantenartikel uit de krant The Kabul Times van 14 december 2007 weliswaar ogenschijnlijk origineel lijkt, maar rechtbank desondanks redenen ziet geen waarde aan dit artikel te hechten. Immers, de krant is gedateerd op zaterdag 14 december 2007, terwijl 14 december 2007 een vrijdag betrof.

18. Voor zover eiser heeft gesteld dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn matige begaafdheid, dat er sprake was van een miscommunicatie tussen hem en de tolk(en) en de overweldigende indruk die het hele gebeuren op eiser

heeft gemaakt waardoor hij zich niet goed heeft durven uiten, overweegt de rechtbank als volgt.

19. Het is aan eiser om met name in het nader gehoor zelf zijn vluchtmotieven naar voren te brengen en niet aan verweerder om deze met vragen aan het licht te brengen. De verslagen van de gehoren bieden geen grond voor het oordeel dat eiser niet of onvoldoende in staat is gesteld zijn afkomst en relaas aannemelijk te maken. Evenmin biedt het grond om aan te nemen dat eiser tijdens dat gehoor in een zodanige gemoedstoestand is komen te verkeren, dat hij zich uit angst of vanwege andere redenen niet voldoende heeft kunnen uiten. Dit heeft eiser ook op geen enkele wijze kenbaar gemaakt. Eiser heeft na afloop van zijn nader gehoor aangegeven dat hij geen aan- of opmerkingen had over de sfeer van het gesprek en dat hij bovendien alles heeft verteld wat hij wilde vertellen. Voorts heeft eiser aangegeven dat hij de tolken goed heeft begrepen en goed heeft kunnen verstaan.

20. Gezien het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid de door eiser aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet geloofwaardig geacht. In het licht van de stukken, waaronder de rapporten van gehoor van eiser en de taalanalyse, heeft verweerder dat oordeel op goede gronden gebaseerd en voldoende gemotiveerd. Verweerder heeft derhalve geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 aanwezig hoeven achten.

21. Derhalve is het beroep ongegrond. Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.S.M. Bak en in het openbaar uitgesproken op 8 april 2008 in tegenwoordigheid van mr. L.E. Huberts als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

- 9 APR 2008

Voor fotocopie conform
De Griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

advocaten en procureurs

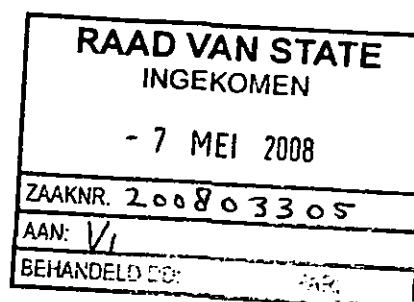
mr. J.B.R. Daniels
lid VAARAmw. mr. W.G. Kuster van de Ven
mediator, lid FJR

mr. D.J.L. Wijnveldt

mr. J.W.M. Soentjens
lid VAARAmr. A.J.M. van Haaren
lid FJR

mw. mr. M.J.A. Rinkes

mw. mr. J. Nourhussen

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE365138
PER POST EN FAX no. Fax: 070-365138**APPELSCHRIFT**

Arnhem, 6 mei 2008.

Inzake :
Verblijvende : aan de
Geboortedatum :
Land van herkomst : Afghaanse
IND. nr. : 0201.10.8062

Appellant, kiest te dezer zake woonplaats te Arnhem, postadres: Postbus 3060, 6802 DB ten kantore van Daniels en Partners Advocaten, waarvan mevr. mr. J. Nourhussen verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie. Een machtiging dienaangaande treft u hierbij aan (productie 1).

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 8 april 2008, verzonden op 9 april 2008. Procedurenummer 07/28435. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (productie 2).

In bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellant tegen afwijzing van zijn aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) ongegrond verklaard.

Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Minister van Justitie, verder te noemen verweerder, van 14 juni 2007 inzake appellant.

Postadres : Kantoor Arnhem
Postbus 3060 : Johan de Wittlaan 2
6802 DB Arnhem : Tel 026 351 61 90 | Fax 026 351 84 04

Kantoor Zevenaar

Rekening derdengelden
Rabobank 11.74.99.714

Daniels en Partners is een samenwerkingsverband van zelfstandig opererende advocaten. Iedere aansprakelijkheid van de betreffende advocaat is beperkt tot het bedrag dat onder diens beroepsaansprakelijkheidsverzekering in het betreffende geval wordt uitbetaald.

In het onderstaande zal gemachtigde eerst aandacht besteden aan het procesverloop en de kern van het vluchtverhaal. Daarna volgen de grieven met toelichting.

1 PROCESVERLOOP

Appellant heeft op 10 januari 2002 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw). Op 10 januari 2002 heeft het eerste gehoor plaatsgevonden. Op 18 februari 2002 en op 16 maart 2004 heeft het nader gehoor plaatsgevonden.

Op 30 mei 2006 is appellant in kennis gesteld van het voornemen van verweerder.

Bij brief van 28 juni 2006 heeft appellant zijn zienswijze op dit voornemen gegeven.

Bij beschikking van 14 juni 2007 heeft verweerder wederom de aanvraag afgewezen. Op 13 juli 2007 heeft appellant beroep aangetekend tegen de beschikking van 14 juni 2007.

2 VLUCHTVERHAAL

Appellant is op zesjarige leeftijd door zijn vader achtergelaten bij een imam in het dorp bij de grens met Pakistan.

Bij de imam heeft appellant twintig jaar lang verbleven in een geheel afhankelijke positie met zeer weinig bewegingsvrijheid. Hij heeft een zeer geïsoleerde opvoeding zonder onderwijs gehad waardoor zijn ontwikkeling achter is gebleven. Hij werkte gedurende deze periode als huishoudelijke hulp van de imam ten tijde waarvan hij zowel door de imam als de Talib- zonen van de imam zeer slecht werd behandeld. Appellant werd door de zonen onder druk gezet om ook met de Taliban samen te werken hetgeen hij steeds heeft geweigerd. Hoewel de imam tegen de Taliban was werd hij vanwege zijn zonen als een Taliban aanhanger aangemerkt. Ook appellant werd verdacht met de Taliban samen te werken. Daar komt bij dat de imam reeds geruime tijd ruzie had met de plaatselijke commandant, die de imam en appellant beschuldigde van collaboratie met de Taliban. Op een dag is de ruzie geëscaleerd waarna de imam en appellant uit vrees vermoord te worden door de commandant en zijn troepen gevluht zijn. Vervolgens heeft de imam voor appellant een reisagent geregeld die hem naar Nederland heeft gebracht.

3 GRIEVEN

Appellant heeft drie grieven tegen de uitspraak. De grieven hebben betrekking op het oordeel van de rechtbank dat niet gebleken is dat de overgelegde taskara niet eerder had kunnen worden overgelegd (3.1), het oordeel dat de contra-expert bevestigd zou hebben dat appellant niet uit afkomstig is (3.2) en dat aan het overgelegde krantenartikel geen waarde kan worden gehecht (3.3).

3.1 Eerder overleggen van de taskara

In rechtsoverweging 9 overweegt de rechtbank het volgende:

“De rechtbank stelt vast dat eiser in beroep een (kopie) taskara heeft overgelegd. De rechtbank ziet echter geen aanleiding deze taskara, ingevolge artikel 83 van de Vw 2000, bij de beoordeling te betrekken. Immers, ingevolge artikel 83, eerste lid van de Vw 2000 houdt de rechter bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor

ontoelaatbaar wordt vertraagd. Aangezien de taskara ongedateerd is, is niet gebleken dat eiser dit document niet vóór het besluit van 14 juni 2007 had kunnen derhalve had moeten overleggen. De stelling van eiser, zoals verwoord in het de pleitnotitie, dat de taskara in 2000-2001 moet zijn opgemaakt omdat zijn leeftijd van dat jaar in de taskara is opgenomen volgt de rechtbank niet nu dit enkel een conclusie is van eiser”.

Toelichting

De rechtbank gaat met deze stelling geheel voorbij aan hetgeen in de zienswijze, de gronden beroep en in de pleitnotitie is aangevoerd (productie 3). Met de gronden beroep is een kopie van de Afghaanse taskara/ identiteitsdocument en een kopie van de Engelse vertaling van de taskara overgelegd. Er is gesteld dat artikel 83 in casu niet aan de orde is daar er geen sprake is van geheel nieuwe feiten en omstandigheden die na de bestreden beschikking zijn opgekomen. Immers in de zienswijze is al aangekondigd dat appelland via vrienden identiteits- en nationaliteitsdocumenten zou proberen te verkrijgen. Derhalve is de taskara overgelegd ter ondersteuning van een reeds aangevoerd feit en had het tenminste als een begin van bewijs dienen te worden aangemerkt.

Bovendien is opgemerkt dat uit de taskara blijkt dat deze in 2000/2001 moet zijn opgemaakt omdat de leeftijd van appelland in dat jaar in de taskara is opgenomen. Voorts is gesteld dat appelland weliswaar de Taskara eerst in de beroepsfase heeft overgelegd maar hiervoor een begrijpelijke verklaring heeft gegeven; appelland heeft in 2002 asiel aangevraagd. Op dat moment begreep en beseftte hij gelet op zijn opvoeding niet wat het belang van identiteits-nationaliteitsdocumenten was. Daar komt bij dat hij eerst vier jaar na zijn asielaanvraag, in 2006 in het voornemen is geconfronteerd met het ontbreken van documenten en vanaf dat moment opzoek is gegaan naar zijn documenten. Verder heeft hij de taskara via via in 2007 verkregen. Gelet op de huidige situatie in Afghanistan, is het niet verbazingwekkend dat de hele procedure om de Taskara over te laten komen tijd heeft gekost. Derhalve is verzocht de taskara in het beroep te betrekken. Des te meer omdat juist de nationaliteit en identiteit van appelland in geschil is en een andersluidende contra-expertise over zijn afkomst is overgelegd. Bovendien is opgemerkt dat verweerder vaak beschikkingen vlak voor de zitting intrekt. De taskara had voor verweerder aanleiding moeten zijn de beschikking in te trekken ten einde dit document, dat ook in origineel is aangeboden, met het oog op de zorgvuldigheid te onderzoeken.

De overweging van de rechtbank dat de stelling van appelland, dat de taskara in 2000-2001 moet zijn opgemaakt omdat zijn leeftijd van dat jaar in de taskara is opgenomen, enkel een conclusie van appelland is, is niet houdbaar. Immers waarom zou in de taskara letterlijk vermeld staan dat appelland in het jaar 2000-2001 (Afghaanse jaartelling) 25 was? Dit had voor de rechtbank een reden moeten zijn om verweerder op te dragen het documenten te laten onderzoeken.

De rechtbank had appelland het voordeel van de twijfel moeten geven en verweerder moeten op dragen in het kader van de zorgvuldigheid het document te onderzoeken. De rechtbank heeft dit miskent.

3.2 De contra-expertise

In rechtsoverweging 14 overweegt de rechtbank het volgende:

“Eiser heeft een contra-expertise laten uitvoeren door de Taalstudio. In het rapport van deze taalanalyse van 20 mei 2007 wordt geconcludeerd dat eiser zeer waarschijnlijk te herleiden is tot Afghanistan. (...). Het Pashto van eiser is, volgens de contra-expert, een mix van verschillende dialecten afkomstig uit verschillende regio's. Dit kan een sterke indicatie zijn dat eisers stelling dat hij afkomstig is uit vlak bij niet juist is. Het is, volgens de contra-expert, meer waarschijnlijk dat eiser is opgegroeid in een plaats waar meer dan één dialect van het Pashto wordt gesproken. Bijvoorbeeld een vluchtelingenkamp in Pakistan. (...).”

In rechtsoverweging 16 overweegt de rechtbank het volgende:

“De rechtbank is voorts van oordeel dat de inhoud van de contra-expertise geen concrete aanknopingspunt biedt voort twijfel aan de taalanalyse. (...). De contra-expert doet derhalve geen afbreuk aan de taalanalyse, maar bevestigt eerder dat eiser niet afkomstig is uit het door hem gestelde gebied”.

Toelichting

De rechtbank heeft miskent dat in casu het geschil gaat over de vraag of appellant uit Afghanistan komt of uit Pakistan. Immers dit was de tegenwerping van verweerder naar aanleiding van de taalanalyse van verweerder; appellant zou zijn nationaliteit niet aannemelijk hebben gemaakt. De rechtbank is hieraan geheel voorbij gegaan.

Zoals in de pleitnotitie aangevoerd komt de contra-expert, dr. Khan van de universiteit van Peshawar, duidelijk tot een andere conclusie dan de taalanalist met betrekking tot appellants afkomst. De taalanalist stelde dat er geen directe relatie is tussen Afghanistan en de maatschappelijke leefwereld van appellant en dat appellant waarschijnlijk uit Pakistan komt. In de reactie van het Bureau Land en Taal worden ongenueanceerd en selectief een paar punten uit de contra-expertise uitgelicht om tegen appellant te gebruiken. Men krijgt de indruk dat in de reactie naar eigen inzicht een samenvatting is gegeven van wat in de contra-expertise is aangevoerd. Want de contra-expert heeft ook gesteld dat de Pashtu-variant die appellant spreekt *“could entail that Afghanistan is the country of origin of the applicant”* (voorblad contra-expertise).

In de taalanalyse was geopperd dat appellant mogelijk tot het sociaal milieu in de Hindko taal, de grensprovincie in het Noord-Oosten van Pakistan zou behoren. Echter op pagina 3, alinea 7, stelt de contra-expert dat de uitspraak van appellant er niet op wijst dat hij tot de Hindko sprekers en gemeenschap behoort.

Verder leest men onder 3.3 van de contra-expertise dat *“The applicant uses many words/phrases that are used by the people of Shinwari area, where he claims to come from”*.

Op pagina 4 stelt de contra-expert dat het Pashtu van appellant er op wijst dat het gevormd is in een omgeving waar mensen met meer dan één dialect of accent leven. Dit is eigenlijk de steeds terugkerende conclusie van de expert hetgeen niet bevreedend is aangezien appellant bijna zes jaar in Nederland is en veel contact heeft

met andere Pashtu sprekers waaronder educated Pashtoons (zie ook de opmerking van de expert op pagina 5, laatste alinea). Ook van belang is dat appellant tijdens de voorbereiding op deze zitting heeft opgemerkt dat hij vanaf zijn zesde jaar in de moskee van zijn verzorger heeft gewoond alwaar mensen uit alle delen van Afghanistan maar ook uit Pakistan kwamen en ook overnachten.

Ter ondersteuning hiervan wordt op pagina 6 van de contra-expertise in tegenstelling tot de taalanalyse gesteld dat *"The applicant speaks Pashto near to perfect and most probably it is his mother tongue. The phrase "near to perfect" is used because the Pashto of the applicant is a mixture of different dialects. It contains bits and pieces of Pashto from a number of regions. This type of language is spoken only if people of different dialects/accents live in the same place"*.

De rechtbank heeft het feit dat appellant in de moskee met mensen uit alle delen van Afghanistan maar ook uit Pakistan te maken had niet bij de beoordeling betrokken.

In elk geval wordt op pagina 7 van de contra-expertise als volgt geconcludeerd:

"His country of origin is Afghanistan though he did not live there continuously for a long time. (...).

Contrary to the language analyst, I find the Pashto spoken by the applicant not to be poor. It is an amalgamation of different dialects/accents. Therefore there is a very minor chance that the first language of the applicant is not Pashto.

I agree with the point that the applicant is not speaking one specific dialect but this does not mean that the applicant cannot be Pashtoo or he does not belong to Afghanistan"

In de laatste alinea van pagina 7 legt de expert uit waarom appellant niet uit Pakistan komt zoals in de taalanalyse is vastgesteld.

Ten slotte wordt op pagina 8 van de contra-expertise nog het volgende over de deskundigheid van de taalanalist opgemerkt: *"The analyst has little knowledge about the differences in the dialects of neighbouring tribes because it is written that masculine forms are used for feminine and vice versa. Only a person with little knowledge of different dialects is expected to conclude this"*

Gelet op het voorgaande is gesteld dat de conclusie in de taalanalyse dat het Pashtu niet appellants eerste taal is, dat het Pashtu van appellant slecht is, dat hij niet uit het Pashtu milieu komt, er geen directe relatie is tussen Afghanistan en de maatschappelijke leefwereld van appellant en hij zeer waarschijnlijk uit Pakistan komt, niet langer houdbaar.

Zodat met de contra-expertise wel degelijk concrete aanknopingspunten zijn aangevoerd voor twijfel aan de taalanalyse.

De rechtbank is met de beslissing buiten de omvang van het geschil getreden. Immers de stelling van verweerder is dat appellant niet Afghanistan komt maar uit Pakistan en niet zozeer of appellant wel of niet uit het door hem gesteld gebied komt. En voor dit laatste in combinatie met de contra-expertise zijn er bovendien verklaringen gegeven; appellant woonde vanaf zijn zesde jaar in de moskee van de Mawlana alwaar mensen uit alle delen van Afghanistan maar ook uit Pakistan kwamen en ook overnachten,

waardoor het Pashru van appellant er op wijst dat het gevormd is in een omgeving waar mensen met meer dan één dialect of accent leven.

3.3 Krantenartikel

In rechtsoverweging 17 overweegt de rechtbank het volgende:

"De door eiser overgelegde (kopieën van) krantenartikelen leiden de rechtbank niet tot een ander oordeel. In dit verband hecht de rechtbank er belang aan op te merken dat het door eiser overgelegde (originele) krantenartikel uit de krant The Kabul Times van 14 december 2007 weliswaar ogenschijnlijk origineel lijkt, maar de rechtbank desondanks redenen ziet geen waarde aan dit artikel te hechten. Immers, de krant is gedateerd op zaterdag 14 december 2007, terwijl zaterdag 14 december 2007 een vrijdag betrof".

Toelichting

Appellant is van mening dat de rechtbank zich met de beslissing te makkelijk van af heeft gemaakt. Juist het feit dat het originele krantenartikel zeer ogenschijnlijk origineel lijkt had voor de rechtbank ten minste een argument moeten zijn om verweerder op te dragen daarnaar nader onderzoek te doen.

De beslissing van de rechtbank doet absoluut geen recht aan alles wat appellant uitvoerig naar voren heeft gebracht om de beslissing van verweerder te bestrijden.

Bovendien dient appellant gelet op de vraagtekens die zijn te plaatsen bij de afgiftedatum van de taskara, het feit dat een andersluidende contra-expertise is overgelegd en het krantenartikel ogenschijnlijk origineel lijkt, het voordeel van de twijfel te krijgen in de zin dat verweerder ten minste de opdracht krijgt een onderzoek te doen naar de Taskara en het overgelegde krantenartikel. De rechtbank heeft deze belangrijke punten laten liggen en is bovendien hieraan ten onrechte onvoldoende gemotiveerd voorbij gegaan.

Tot slot wordt uw Afdeling verzocht om het krantenartikel bij verweerder op te vragen.

CONCLUSIE

Gelet op het voorgaande kan de bestreden uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt uw afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen vanwege onvoldoende motivering met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Hoogachtend,

mr. J. Nourhussen
advocaat

PRODUCTIES:

1. Een door appellant getekende machtiging
2. Kopie van de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 8 april 2008.
3. Pleitnotitie